

Publicerad 2022-04-12 20:30 av Emil Ågren

På Vift med Rickard Fagerström (Del 2)

3:13 19 januari

Stadsmuseet. Salongen. Två vackra kvinnor på raken, efter varandra. Vågade öppna munnen och vips så är det inte bara ett leende på mina läppar utan på de andra med.

Hon sista var vacker som tusan, och jag hade nästan glömt: Jag älskar Stockholmska! Den ter sig på kvinnor så vackert att jag blir helt till mig. Jag satt mitt över forsknings-datan och tittade in i hennes tindrande ögon. Lugn och stadig var hon. Mor till flera. Brunett. Fy fasen vad snabbt jag blir kär här. Oroväckande snabbt. Det viktiga var att jag släppte garden iallafall. Jag vågar visa mig sårbar. Inga lögner, bara så som jag är, fast respektfull och undanhållsam såklart.

13:29 19 januari

Shit, jag vände haha. Tog mig själv i kragen och gick ner och frågade henne om hon ville ha mitt nummer. Hon sa nej, men jag känner mig inte missmodig. Hon var vacker som tusan.

15:25 91 januari

Medborgarplatsen. En kartong pizza i handen. En extra efter att han på haket ville ge mig en mindre gräddad en. Kanske delar jag den med någon på hostellet, eller inte, hehe.

Vilken lättsam glädje som fyller mig. Folkungagatan får det bli nån gång! Åtminstone om jag vill bli stadsbo.

Berättade jag att jag pratat med två kvinnor idag med? Och inte nog med det: en av dem, som suttit och läst på stadsmuseet om Mosebacke, rekommenderade mig att gå just tid. Under mitt omedvetna traskade, som senare ledde mig till den rofyllda höjden, träffade jag en äldre dam; jobbat med barn under en livstid hade hon gjort. Hon antydde att hon nog sett mig nånstans.

"Nej, det har jag svårt att tro", svarade jag, men påpekade att jag kanske dykt upp i något flöde på sociala medier.

"Nej, nejdå! Där håller jag inte till", svarade hon.

Sedan bad hon mig besöka "kändisgatan", som hon kallade den, men inte låg det några kändisar begravda där inte - inte några kändisar för mina ögon åtminstone. Gösta Ekman, var gömmer du dig?

Men nu till kritan. Väl uppe på Mosebacke så kände jag mig tillfreds. Inte bara är där en vacker scen... Det går bara att föreställa sig, än så länge, sommaridyllen. Så visst ville jag gå in och visa mitt ansikte i "köket", men hör och häpna! Där inne var det inte bara vilka människor som helst som jobbade, vilka jag trodde att de var - köksarbetare av något slag - utan självaste First Aid Kit-tjejerna! Jag knackade endast på fönstret, och så blev jag i chock över att där stod hon ena och förberedde en spelning av vad som tyckte sig. Hon verkade inte ha något emot att öppna dörren för mig dock och jag knackade på den andra. Kommer inte ihåg exakt vad som sades, men det var ett ytterst angenämt samtal. De facto så var det två människor som möttes i dörren, och båda var respektfulla och visade den andra prestigelöshet.

"Vi släppte ett album för 10 år sedan".

"Jag älskar er musik", fick jag sagt.

Hör upp Rickard: Prestigelöshet är ordet! Inte kommer du att skaffa dig bekantskaper genom att stampa runt

som värsta poeten utan medlidande för andra. Nej, bemöta folk med respekt är önskvärt. Ge dem istället chansen, om du så vill, att lära känna dig och vad du är om. En ljus framtid har vi på så sätt framför oss!

21:12 19 januari

Sitter på "muggen" på retro. Snackat med en litauisk tjej i baren men även ett gäng tech-guys vid ett bord. Rickard heter jag.

AKT II

10:10 21 januari

Ikväll verkar det vara blues-jam på S:ta Clara som gäller. Snubblade runt där igår efter att ha pratat med Abel, som i Cain och Abel, på hostellet och blivit fullständigt knockad av hans sätt att samtala. Pondusen smittade av sig men iväg flög jag mot gamla stan och mot Bellmans spöke. Jag hittade honom inte. Istället hittade jag ett familjärt ansikte: K från Alingsås. Han satt där bakom några lådor och stirrade rakt in i mig efter att jag tryckt i mig en burgare och lite frites.

Ska man säga nåt om K? - en dag kanske han kommer läsa allt det här. Jodå, jag har slussat ut nog med ont i mig i och med gårdagens sista öl, för 72 spänn, på Ringvägen. Hursomhelst.

K är snäll. Han har en liten översittar-aura runt sig, men den kanske i och för sig är befogad (killen är ju Gbgs bästa basist, tillsammans eller med eller utan Fillemaestro; de båda är fantastiska). Jag tror K är ett praktexempel på en person som lärde sig musiken för att få brudar. Det var liksom hans sätt. K har ett speciellt utseende, men det vore en skam att kalla honom ful, utan jag skulle istället säga söt. Han har ett smalt, näsvist ansikte och mörkt hår. Lång figur har han förresten. Nu är han tillbaka med sin gamla tjej dock. Fram och tillbaka har de varit och han flashar med nån slags förlovningsring som egentligen inte är nån förlovningsring. Jag var förvirrad minst sagt där jag satt med honom igår.

Ikväll ska B svänga förbi tydligen med. Fyfan. Killen som har mig som nån slags jävla gudaidol. Jag har allt sett via Spotify-appen hur en Alingsåsare infernaliskt lyssnat på mina senaste låtar. Kan inte tro nåt annat än att det är han som sitter och runkar till dem. Ikväll ska vi säkert stå på samma scen och låts

Du har skickat

Ikväll ska vi säkert stå på samma scen och låtsas som att det är nåt speciellt över oss med. Det finns inget speciellt över oss. Iallafall inte över honom. Mig kanske det finns nåt speciellt över men jag har ingen aning om vad det är och jag har inget intresse av att ta reda på det heller.

Istället sitter jag här i Hornstull på ett hotell och suger på en pappersmugg med svart guld. Snön ligger vit. Himlen är klarblå och det enda som rör sig är bilar och ett fåtal människor utanför fönstret. Ingen tid för skrock här inte...

12:31 21 januari

Tankelösa samhälle. Bara jag och Abel som är närvarande och ifrågasättande verkar det som. Medvetlösas androider skulle man nästan kalla befolkningen som går runt och rör sig som en klump utan att ens veta om det. Redan indoktrinerade i Sveriges kugghjulssystem där bränslet som driver maskinen heter passivitet; och här går alla runt och är rädda för att AI ska ta över samhället... Vilket skämt!

Själv är jag en "revoltör" - en "rebell" - en sådan med annorlunda åsikter. I vanliga fall spärras jag undan

som "inte vid mitt sinnes fulla bruk" eller "galen" eller "knäpp". Förstår de inte hur dumma de får sig själva att framstå när de kategoriserar och återupprepar stereotyper? Kommer de nånsin få ligga? Stackarna. Självt har jag ju legat så det skriker om det senaste året. Två stycken 50+ mödrar blev det dessutom. Men inte var det mitt fel, och inte njöt jag en enda sekund. Båda gångerna var det hela bara en grotesk situation; en ensamstående mamma som är ute klockan tre en vardag och letar efter närhet. Vips dyker den 23 åriga rebellen, som lever helt utan regler, upp, och har inget emot att stoppa in den nånstans.

Men jag ser igenom deras spel de där mammorna. De letar efter kontroll. De är som alla andra människor: statushungliga och maktlystna (i brist på roligare uttryck). Det bästa de vet är att ha en 20-nånting trevandes i deras nedre regioner medans de greppar tag i hans hår och känner sig som en Egyptisk gudinna, för en gångs skull. "där nere ska han vara. Låt ynglingen slicka uppåt från Cleopatras fötter för att sedan halshuggas. Sedan matar vi katterna med hans huvud".

Jag är säker på att det är vad som försiggår i deras huvuden just i stundens hetta. Men jag har inget emot det. Jag är moderslös i grunden. Jag letar såklart efter nånting jag själv. Jag letar efter massa saker. Frågan är hur jag ska sortera ihop allt bara?

Nu har vi grottat ned oss för mycket här dock känner jag, på McDonalds i Hornstull eller vad detta stället nu heter...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Emil Ågren med Poeter.se id #185781 innehar upphovsrätten